

Αγαπητή σύνταξη.

Πρώτα θέλω να ευχαριστήσω την κυρία Μπαχά που θυμήθηκε να αναφέρει στο άρθρο της κάτι για την επέτειο του ολοκαυτώματος των Ισραηλιτών που σε όλο τον κόσμο αριθμεί απώλεια 6.500.000 ψυχών. Κάθε χρόνο ναι κυρία Μπαχά, στο Γ' Νεκροταφείο της Αθήνας γίνεται θρήνος άνευ προηγουμένου από όλους τους Ισραηλίτες για τους φρικτά θανατώθέντες από τα τερατόμορφα όργανα του Ναζισμού.

Το ότι στο άρθρο της κυρίας Μπαχά υπάρχουν και ταπεινωτικές ύβρεις για το κράτος του Ισραήλ δεν με πείραξε και πολύ γιατί αυτό τον καιρό είναι μεταδοτική η ρυπαρότητα των αρθρογράφων εναντίον της φυλής μου.

Με πείραξε όμως που κάποιοι νοσταλγούν του Δωδεκάθεου όπως ο κ. Μ. Κατσούλης και ο κ. Βάιος Γκαραγκούνης αποκάλεσαν τον περιούσιο Λαό του Ισραήλ φονιάδες. Τα εγκλήματα και οι βαρβαρότητες κ. Κατσούλη και κ. Γκαραγκούνη είναι προνόμιο μόνο του Δωδεκάθεου και των ημίθεων της αρχαιότη-

τας. Η Αθηνά έγδαρε τον γίγαντα Πάλαντα και χρησιμοποίησε το δέρμα του ως ένδυμα. Ο Κρόνος έκοψε με δρεπάνι τα γεννητικά όρ-

σθετο αιώνιο βασανιστήριο. Ένας αετός κατέβαινε κάθε μέρα και κατασπάραζε το συκώτι του που κάθε νύχτα ξαναγεννιόταν για να κατα-

ήφαιστο που από τότε έμεινε ανάπτηρος και κρέμασε την Ήρα με χρυσό σκοινί ανάμεσα Ουρανού και Γης και έδεσε στα πόδια της δύο βαρειά αμόνια επειδή κατάτρεχε τον Ηρακλή και η Μήδεια έσφαξε τα παιδιά της.

Οι βαναυσότητες, ο βασανισμός ανθρώπου από άνθρωπο, οι βαρβαρότητες και οι θανατώσεις είναι προνόμιο μόνο αυτών των δράκων της ισραήλ αγωνίζεται για τον άνθωπο και τις αξίες του. Σεβασμός λοιπόν στον περιούσιο λαό του Θεού που έχω τη μεγάλη τιμή να ανήκω κι εγώ.

**Ευχαριστώ για τη φιλοξενία
Νίνα Ναχμία
Riverwood NSW**

ΟΙ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΔΩΔΕΚΑΘΕΟΥ

γανα του πατέρα του Ουρανού. Ο Δίας πρόσταξε να καρφώσουν τον Τίτανα Προμηθέα σε βράχο του Καυκάσου και δεν τον σταύρωσαν μόνο. Του επέβαλε και ένα επιπρό-

σπαραχθεί ξανά. Ο Διόνυσος βασάνισε και σταύρωσε τον βασιλιά της Θράκης Λυκούργο που αντιστάθηκε στο θίασό του. Ο Δίας εκσφενδόνισε από τον Όλυμπο το γιο του

Το σφουγγάρι

Στο σχολείο η δασκάλα μου είχε δώσει ένα σφουγγάρι για να σβήνω όλα, όλων μας τα λάθη.

Ρε μα να πάρει από τότε δεν μου λείπει από το χέρι το σφουγγάρι αφού έμαθα έσβηνα, σβήνω και θα σβήνω όταν όπου εντοπίζω λάθη.

Ίσως και στην ανθρωποκονία μας μπει μια τάξη βίαια πρέπει σίγουρα η ζωή μας να αλλάξει.

Άνθρωπε τώρα γνωρίζεις ότι υπάρχει το σφουγγάρι και μπορείς και εσύ να διορθώνεις όπου, όταν εντοπίζεις λάθη.

Όμως πρέπει να συγχωράς και των άλλων τα λάθη. Αφού ως γνωστό όπως λέμε είναι ανθρώπινα τα λάθη.

Συμπέρασμα όλοι κρατάτε ένα σφουγγάρι πάντα για να διορθώνουμε τα ανθρώπινα τα λάθη.

Σημείωση:
Έκφωνή ήτηκε στο ράδιο 2MM και άρεσε και στον εκφωνητή και στο ακροατήριο.

Με εκτίμηση, Πάνος Ξουλεύς

Η ξενική αμοιβή (Τίποτα πια δε μένει)

Της νιότης πέσαν τα σκαλιά αγέρας πήρε τα φτερά μου με ξενική ακρογιαλιά ψάχνω για τη χαρά μου.

Αγγάντια φονικά πελάγη κύματα πέφτουν μανιακά ψηλά πετάνε γλάροι πέφτουν τα δάκρυα καυτά.

Μια μάνα, χρόνια αναζητώ να με παρηγορήσει βαρύ κρατάρω τον καημό ευχή να μου χαρίζει.

Το σκοτάδι νωρίς πυκνό αργά, βγαίνει το φεγγάρι παιδική - αγάπη αναζητώ ο χρόνος έχει πάρει.

Αγέρας σηκώθη μανιακός θολώνει το μυαλό μου αμάρτημα, να μαι μοναχός ζω, με το παράπονό μου.

Άνοστη γυρίζει η ζωή πληγώνει την καρδιά μου ανακατεύει την πνοή βαραίνει η μοναξιά μου.

Χρόνια μονάχος τριγυρώνω σε ξένα ακρογυάλια νεράιδες σέρνουν το χορό μάγισσες στα φλυτζάνια.

Αργά στο σπίτι ξαναγυρνώ πάντα - ίδια η κάμαρά μου το καντηλάκι κρατώ αναφτό δίπλα η Παναγιά μου.

Ξένε που ζεις στην ξενιτειά με βάσανα και πόνους η νιότη έκανε φτερά χένος, σε ξένους κόσμους.

Κάτσε λίγο να συλλογιστείς τα χρόνια τα περασμένα γύρισε αν κάποτε μπορείς και εκεί όλα γίνανε ξένα.

Στο φτωχικό το πατρικό κοράκια φτερουργήζουν δεν υπάρχει πια νοικοκυριό και τις φωλιές τους χτίζουν.

Πολύ ίσως πικραθείς ίσως, και μετανοιώσεις δεν έχει πέτρα να σταθείς κρεββάτι για να στρώσεις.

Πάρε μαντήλι ξενικό τα δάκρυα να στεγνώσεις έμπα σε τρένο φορτηγό τα ξένα να ανταμώσεις.

Αυτή είναι η ζωή τίποτα πια δεν μένει ήλιος προβάλλει την αυγή νωρίς, νύχτα σκοτεινιασμένη.

Αγκάλιασε, εγγόνια και παιδιά στερνή παρηγοριά σου κατάρα είναι θεϊκά σκούπισε τα δάκρυά σου.

Τα πάντα ματαιότης

**Ευχαριστώ
Από Ι.Γ. Βασιλείου**

